

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-השותפין		Talmud Navigator										
מקרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
אנא אתנני נמי לא צריכנא, דכל דקא אתי אדעתא דידי אתי, ולמאן דבעינא יתיבנא ליה.	רב אשי:											■
הנהו בי תרי טבחי דעבדי עניינא בהדי הדדי, דכל מאן דעביד ביומא דחבריה נקרעוה למשכיה, אול חד מנייהו עבד ביומא דחבריה, קרעו למשכיה אתו לקמיה דרבא												○
חייבינהו רבא לשלומי.												◇
איתיביה רב יימר בר שלמיא לרבא: ולהסיע על קיצתם												■ ?
לא אהדר ליה רבא.												○
שפיר עבד דלא אהדר ליה מידי, ה"מ היכא דליכא אדם חשוב, אבל היכא דאיכא אדם חשוב - לאו כל כמיניהו דמתנו.	רב פפא:											◇ !
אין מחשבין בצדקה עם גבאי צדקה, ולא בהקדש עם הגזברין, ואע"פ שאין ראייה לדבר - זכר לדבר, שנאמר: (מלכים ב' י"ג) ולא יחשבו את האנשים אשר יתנו את הכסף על ידם לתת לעושי המלאכה כי באמונה הם עושים.	ת"ר:											■
אע"פ שיש לו לאדם גובר נאמן בתוך ביתו - יצור וימנה, שנאמר: (מלכים ב' י"ג) ויצורו וימנו.	רבי אלעזר:											■
בודקין למונות ואין בודקין לכסות	רב הונא:											◆ ■
אי בעית אימא: קרא, ואי בעית אימא: סברא. אב"א סברא, האי קא מבזי והאי לא קא מבזי אי בעית אימא קרא (ישעיהו נח) הלא פרוש לרעב לחמך בש"ן כתיב, פרוש והדר הב ליה, והתם כתיב: (ישעיהו נח) כי תראה ערום וכסיתו, כי תראה לאלתר.												■
בודקין לכסות ואין בודקין למונות	רב יהודה:											◆ ■
אי בעית אימא: סברא, ואי בעית אימא: קרא. אי בעית אימא סברא, האי קמצערא ליה והאי לא קמצערא ליה אי בעית אימא קרא, הכא כתיב: הלא פרוש לרעב לחמך - פרוש לאלתר, וכדקרינו, והתם כתיב: כי תראה ערום וכסיתו - כשיראה לך.												■
אמר כסוני - בודקין אחריו, פרנסוני - אין בודקין.	תניא כוותיה דרב יהודה:											■ ■
אין פוחתין לעני העובר ממקום למקום מככר בפונדיון, מארבע סאין בסלע לן - נותנין לו פרנסת לינה.	תנן התם:											■
מאי פרנסת לינה?												^
פוריא ובי סדיא.	רב פפא:											!
שבת - נותנין לו מזון שלש סעודות.												■
אם היה מחזיר על הפתחים - אין נוקקין לו.	תנא:											◇ ■
ההוא עניא דהוה מחזיר על הפתחים דאתא לקמיה דרב פפא, לא מזדקיק ליה.												○
אי מר לא מזדקיק ליה, אינש אחרינא לא מזדקיק ליה, לימות ליה?	רב סמא בריה דרב ייבא לרב פפא:											○
אם היה עני המחזיר על הפתחים - אין נוקקין לן	א"ל [רב פפא] והא תניא:											?
אין נוקקין לו למתנה מרובה, אבל נוקקין - לו למתנה מועטת.	א"ל: [רב סמא]											◇ !
לעולם אל ימנע אדם עצמו [מלתת] שלישיית השקל בשנה, שנא: (נחמיה י') והעמדנו עלינו מצות לתת עלינו שלישיית השקל בשנה לעבודת בית אלהינו.	רב אסי:											■
שקולה צדקה כנגד כל המצות, שנאמר: והעמדנו עלינו מצות וגו', מצוה אין כתיב כאן אלא מצות.	ואמר רב אסי:											■
(סימן: גדול מקדש משה)												◇
גדול המעשה יותר מן העושה, שנאמר: (ישעיהו ל"ב) והיה מעשה הצדקה שלום ועבודת הצדקה השקט ובטח עד עולם.	א"ר אלעזר:											■
זכה - הלא פרוש לרעב לחמך, לא זכה - ועניים מרודים תביא בית.												◇ ■
במטותא מנייכו, עושו בהדי הדדי, כי היכי דליהו לכו שלמא במלכותא.	אמר להו רבא לבני מחווא:											○
בזמן שבהמ"ק קיים, אדם שוקל שקלו ומתכפר לו, עכשיו שאין בהמ"ק קיים, אם עושים צדקה - מוטב, ואם לאו - באין עובדי כוכבים ונוטלין בזרוע, ואעפ"כ נחשב להן לצדקה, שנא: (ישעיהו ס') ונוגשיך צדקה.	וא"ר אלעזר:											■

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-השותפין		Talmud Navigator											
מירא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
מאי דכתיב: (ישעיהו נ"ט) וילבש צדקה כשריון? לומר לך, מה שריון זה - כל קליפה וקליפה מצטרפת לשריון גדול, אף צדקה - כל פרוטה ופרוטה מצטרפת לחשבון גדול.	אמר רבא: האי מילתא אישתעי לי עולא משגש ארחתיה דאימיה משמיה דר' אלעזר											◆	■
(ישעיהו סד) וכבד עדים כל צדקותינו, מה בגד זה - כל נימא ונימא מצטרפת לבגד גדול, אף צדקה - כל פרוטה ופרוטה מצטרפת לחשבון גדול.	רבי חנינא אמר, מהכא:											◆	■
אמאי קרו ליה עולא משגש ארחתיה דאימיה?												^	
מנין למצורע בימי ספורו שמטמא אדם?	דבעא מיניה רב אחדבוי בר אמי מרב ששת:											^	!
הואיל ומטמא בגדים מטמא אדם.	אמר לו: [רב ששת]											!	!
דילמא טומאה בחבורים שאני, דהא הסיט נבילה דמטמא בגדים ואינו מטמא אדם	א"ל: [רב אחדבוי]											⚡	!
ואלא שרץ דמטמא אדם מנלן? לאו משום דמטמא בגדים	א"ל: [רב ששת]											!	!
שרץ בהדיא כתיב ביה: (ויקרא כ"ב) או איש אשר יגע בכל שרץ.	א"ל: [רב אחדבוי]											⚡	!
אלא שכבת זרע דמטמא אדם מנלן? לאו משום דהואיל ומטמא בגדים מטמא אדם	א"ל: [רב ששת]											!	!
שכבת זרע נמי בהדיא כתיב ביה: (ויקרא כ"ב) או איש - לרבות את הנוגע,	א"ל: [רב אחדבוי]											⚡	!
אהדר ליה בבדיחותא.												o	!
הלש דעתיה דרב ששת,												o	!
אישתיק רב אחדבוי בר אמי ואתיקר תלמודיה.												o	!
אתיא אימיה וקא בכיא קמיה, צווחה וצווחה ולא אשגח בה. אמרה ליה: חזי להני חדיי דמצית מינייהן בעא רחמי עליה ואתסי.												o	!
ודאתאן עלה, מנא לן?												^	
נאמר כבוס בגדים בימי ספורו, ונאמר כבוס בגדים בימי חלוטו - מה להלן מטמא אדם, אף כאן מטמא אדם.	כדנתיא, ר"ש בן יוחי אומר:											!	
גדול העושה צדקה בסתר יותר ממשו רבינו, דאילו במשה רבינו כתיב: (דברים ט') כי יגורתי מפני האף והחמה, ואילו בעושה צדקה כתיב: (משלי כ"א) מתן בסתר יכפה אף [ושחד בחזק חמה עזה].	רבי אלעזר											◆	■
אף כופה, חמה אינו כופה, שנא: ושחד בחזק חמה עזה, אע"פ ששוחד בחזק - חמה עזה.	ופליגא דרבי יצחק, דאמר ר' יצחק:											◆	■
כל דיין שנוטל שחד - מביא חמה עזה לעולם, [שנאמר: ושחד בחזק וגו'].	איכא דאמרי, א"ר יצחק:											◆	■
כל הנותן פרוטה לעני מתברך בשש ברכות, והמפייסו בדברים - מתברך בי"א ברכות.	ואמר רב יצחק:												■
הנותן פרוטה לעני מתברך בשש ברכות, דכתיב: (ישעיהו נ"ח) הלא פרוש וגו' ועניים מרודים תביא בית (וגו') כי תראה ערום וגו'													■
המפייסו בדברים מתברך באחת עשרה ברכות, שנאמר: (ישעיהו נ"ח) ותפק לרעב נפשך ונפש נענה תשביע ורה בחשך אורך ואפלתך כצהרים, ונחך ה' תמיד והשביע בצחצחות נפשך וגו', ובנו ממך חרבות עולם מוסדי דור ודור תקומם וגו'.													■
מאי דכתיב: (משלי כ"א) רודף צדקה וחסד ימצא חיים צדקה וכבוד? משום דרודף צדקה ימצא צדקה? אלא לומר לך: כל הרודף אחר צדקה - הקדוש ברוך הוא ממציא לו מעות ועושה בהן צדקה.	ואמר רבי יצחק:											◆	■
הקדוש ברוך הוא ממציא לו בני אדם המהוגנים לעשות להן צדקה, כדי לקבל עליהם שכרו.	רב נחמן בר יצחק:											◆	■
לאפוקי מאי?												^	
לאפוקי מדרש רבה												!	
מאי דכתיב: (ירמיהו י"ח) ויהיו מוכשלים לפניך בעת אפך עשה בהם? אמר ירמיה לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם, [אפילו] בשעה שכופין את יצרן ומכשין לעשות צדקה לפניך, הכשילם בבני אדם שאינם מהוגנין, כדי שלא יקבלו עליהן שכר.	זדרש רבה:											■	!

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא ■ ; קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-השותפין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	
כל הרגיל לעשות צדקה - זוכה הויין לו בנים בעלי חכמה, בעלי עושר, בעלי אגדה.	רבי יהושע בן לוי:												■	ט:
בעלי חכמה, דכתיב: ימצא חיים. בעלי עושר, דכתיב: צדקה. בעלי אגדה, דכתיב: וכבוד, כתיב הכא וכבוד, וכתיב התם (משלי ג') כבוד חכמים ינחלו.													■	ט: